

απόψεις

Τα καθαρά φορολογικά εισοδήματα χρήσης 2017

Από τα στοιχεία που δόθηκαν στη δημοσιότητα και προκύπτουν από την επεξεργασία των περσινών δηλώσεων φόρου εισοδήματος συνάγεται για μια φορά ακόμη το συμπέρασμα ότι τα έσοδα από τη φορολογία εισοδήματος βρίσκονται σε σχέση αντίστροφα ανάλογη του αριθμού των φορολογικών υποκειμένων.

Είναι γνωστό ότι η άμεση φορολογία βαραίνει πάντα περισσότερο τους έχοντες μεγαλύτερη φοροδοτική ικανότητα. Είναι επίσης γνωστό ότι η άμεση φορολογία συνιστά εργαλείο άσκησης οικονομικής πολιτικής. Μπορεί να συμβάλλει σημαντικά στην αναδιανομή εισοδημάτων και περιουσίας ή/και να κατευθύνει την ανάπτυξη της ιδιωτικής οικονομίας. Είναι τέλος γνωστό ότι, η επιτυχημένη κάθε φορά οικονομική πολιτική είναι αυτή που ισορροπεί μεταξύ της αναδιανομής από τη μια μεριά, ώστε να εξασφαλίζεται ελάχιστο όριο διαβίωσης καθώς και να διατηρείται και αυξάνεται η κατανάλωση, και της αποταμίευσης εισοδήματος από την άλλη μεριά, ώστε να επιτυγχάνεται σώρευση κεφαλαίου και να υλοποιούνται επενδύσεις.

Όμως τα στοιχεία που δόθηκαν στη δημοσιότητα για τα δηλωθέντα φορολογητέα εισοδήματα οικονομικού έτους 2018 (χρήση 2017) δεν μοιάζουν να πετυχαίνουν την αναγκαία αυτή, χρυσή, ισορροπία. 6.085.204 φορολογούμενοι δήλωσαν φορολογητέο εισόδημα έως 10.000 ευρώ στο οποίο αντιστοιχούσε φόρος 561.000.000 ευρώ (μέσος όρος φόρου 92 ευρώ). 2.078.750 φορολογούμενοι δήλωσαν φορολογητέο εισόδημα μεταξύ 10.000 και 20.000 ευρώ, στο οποίο αντιστοιχούσε φόρος 2.750.000.000 ευρώ (μέσος όρος φόρου 1.323 ευρώ). 504.327 φορολογούμενοι δήλωσαν φορολογητέο εισόδημα μεταξύ 20.000-30.000 ευρώ, στο οποίο αντιστοιχούσε φόρος 1.750.000.000 ευρώ (μέσος όρος φόρου 3.470 ευρώ). 172.839 φορολογούμενοι δήλωσαν φορολογητέο εισόδημα μεταξύ 30.000-50.000 ευρώ, στο οποίο αντιστοιχούσε φόρος 1.330.000.000 ευρώ (μέσος όρος φόρου 7.521 ευρώ). 51.923 φορολογούμενοι δήλωσαν φορολογητέο εισόδημα μεταξύ 50.000-100.000 ευρώ, στο οποίο αντιστοιχούσε φόρος 956.000.000 ευρώ (μέσος όρος φόρου 18.411 ευρώ). 14.679 φορολογούμενοι δήλωσαν φορολογητέο εισόδημα άνω των 100.000 ευρώ, στο οποίο αντιστοιχούσε φόρος 966.000.000 ευρώ (μέσος όρος φόρου 65.808 ευρώ).

Παρατηρώντας τα δύο άκρα της ανωτέρω κατάταξης δημιουργούνται εύλογα ερωτήματα. Έξι εκατομμύρια συμπολίτες μας, δηλαδή η πλειοψηφία του ενεργού πληθυσμού της χώρας ζουν με ετήσιο εισόδημα κάτω των 10.000 ευρώ; Μήπως, η ευρεία αυτή δεξαμενή θα πρέπει να ελεγχθεί με αποτελεσματικές, μαζικές μεθόδους, ώστε να διερευνηθεί αν πράγματι 6.000.000 φορολογικοί κάτοικοι αυτής της χώρας αποκτούν από 0 έως 10.000 ευρώ τον χρόνο; Η αποτελεσματική διερεύνηση αυτής της κατηγορίας καθώς και των αμέσως επόμενων αυτής θα διαχωρίσει αποτελεσματικά αυτούς που πράγματι ανήκουν στην κατηγορία των χαμηλών εισοδημάτων έναντι των λοιπών που απλώς δεν δηλώνουν τις πηγές εισοδήματός τους. Με περαιτέρω συνέπεια, οι χαμηλοεισοδηματίες συμπολίτες μας να βοηθηθούν αποτελεσματικά. Παράλληλα, δεν θα πρέπει να υποτιμάμε το γεγονός ότι η φορολογική επιβάρυνση στα υψηλά φορολογικά κλιμάκια είναι τέτοια, ώστε εντέλει να επιστρέφει στο κράτος ποσοστό μεγαλύτερο από το 50% των καθαρών εσόδων. Μα αν στο κράτος επιστρέφει ποσοστό άνω του 50% των καθαρών κερδών και στο ποσοστό αυτό προστεθεί το ποσοστό που αντιστοιχεί στις υποχρεωτικές ασφαλιστικές εισφορές, ενώ το σύνολο του επιχειρηματικού κινδύνου παραμένει μόνο στον φορολογούμενο, για ποιόν λόγο να συνεχίσει ο φορολογούμενος αυτός να επιχειρεί στη χώρα; Αν, μάλιστα συνυπολογιστεί το γεγονός ότι, ενώ εισπράττει ποσοστό άνω του 50% από τα καθαρά κέρδη, το κράτος όχι απλώς δεν διευκολύνει με τις σαθρές υποδομές του και τη γραφειοκρατία, την επιχειρηματική ιδιωτική δραστηριότητα αλλά αντίθετα και κατ' αποτέλεσμα θέτει στον επιχειρηματία συνεχώς εμπόδια που καθιστούν δυσχερή την απρόσκοπτη άσκησή της. Τέλος, τα πράγματα γίνονται ακόμη χειρότερα αν συνυπολογίσουμε την κατάσταση του εθνικού συστήματος υγείας, της δωρεάν παρεχόμενης παιδείας, ακόμη- ακόμη του οδικού δικτύου, της δημόσιας ασφάλειας, της αδυναμίας αντιμετώπισης των έκτακτων καιρικών φαινομένων κ.ο.κ. Κατάσταση που δεν δημιουργεί στον φορολογούμενο την πεποίθηση ότι οι καταβαλλόμενοι από αυτόν φόροι εισοδήματος χρησιμοποιούνται ως έσοδα, για την εξυπηρέτηση με αποτελεσματικό τρόπο των αδιαιρέτων αλλά και διαιρετών κρατικών αγαθών.

Η στήλη αυτή δεν συνηθίζει να λαϊκίζει. Όμως, από μια απλή ματιά στα στατιστικά στοιχεία των δηλωθέντων εισοδημάτων, όσο και αν λάβουμε υπόψη μας το μέγεθος της οικονομικής κρίσης που μαστίζει τη χώρα επί μία συνεχή δεκαετία, συνάγονται δύο συμπεράσματα. Οικονομική ανάπτυξη της ιδιωτικής οικονομίας, με αυτούς τους συντελεστές στην άμεση φορολογία δεν είναι ευχερής. Ούτε, όμως, μείωση των φορολογικών συντελεστών, χωρίς διεύρυνση της φορολογητέας βάσης και ένταξη σε αυτήν όλων όσοι ακόμη και σήμερα επιλέγουν να φοροδιαφεύγουν σε βάρος των συμπολιτών τους, είναι ευχερής.

Ασπασία Μάλλiou